

[Svend E. Johansen.]

dem, der er ramt af Ungdomsarbejdsløshed, og med dette Udtryk betegner Forslaget Personer under 22 Aar. Jeg har et lille Spørgsmaal i denne Forbindelse.

Ultimo November offentliggjorde Arbejdsdirektoratet en Statistik over Arbejdsløsheden, og i denne Statistik meddelte man, at 26,7 pCt. af det samlede Antal arbejdsløse var ungdomsarbejdsløse i Alderen mellem 18 og 25 Aar. Hvorfor har Ministeriet nedsat Grænsen for de ungdomsarbejdsløse til 22 Aar? Direktoratet regner med dem fra 18 til 25 Aar, Regeringens Forslag med dem fra 18 til 22 Aar. Der maa være en Hensigt dermed, og med den mig iboende Nysgerrighed vil jeg gerne have konstateret, hvortil dette refererer sig. Hvor stort et Antal ungdomsarbejdsløse regner man med at faa i Arbejde efter dette Forslag? Skønsmæssigt antydes intet derom i Forslagets Bemærkninger, og det er dog ret vigtigt at faa at vide, hvor mange der kan være Tale om at beskæftige, for at man kan tage fornuftig Stilling til Forslaget, og navnlig til Forslagets økonomiske Forudsætninger.

Op saa vil jeg gerne føje ogsaa mit Spørgsmaal til et tidligere, der er rejst herfra af en af de ærede Ordførere: Hvorfor skal der ifølge Forslaget fortrinsvis beskæftiges arbejdsløshedsforsikrede arbejdsløse? Man maa dog gaa ud fra, at arbejdsløse i dette Land maa ligestilles, maa have lige stor Ret og lige stort Krav paa at faa deres ufri-villige Arbejdsløshedsperiode afkortet eller eventuelt udslettet. Hvorfor skelner man fra Regeringens Side mellem de arbejdsløshedsforsikrede og de ikke-arbejdsløshedsforsikrede?

Op saa kommer vi til den økonomiske Basis for selve Forslaget: Hvad koster Forslagets Gennemførelse? Jeg mener dog, det maa have sin store Interesse for den bevillende Myndighed, det vil sige Folketing og Landsting, forinden man giver sin Tilslutning til eller tager Afstand fra Forslaget, at vide, hvor man er henne økonomisk, hvor mange Penge der skal i Klemme. For vel ved jeg, at man med nogenlunde Flothed kan se paa det økonomiske, da man jo ikke skal tage Pengene ud af sin egen Lomme, man har jo dog Skatteyderne at henvende sig til og kan udskrive, hvad man har Lyst til. Men der maa dog være en vis Anstændighedsfølelse ogsaa i Rigsdagen, saaledes at man ikke giver *carte blanche*, men danner sig som Fornuftvæsener et lille Indtryk af, hvad dette Forslags Gennemførelse vil komme til at koste de danske Skatteydere,

det vil sige den danske Befolkning. Men med Hensyn hertil siger Forslaget i Virkeligheden heller ingenting. Gennemførelsen af Forslaget om kommunale Nødhjælpsarbejder med Statstilskud har man kalkuleret vil koste Staten $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret, men man tilføjer umiddelbart efter, at naturligvis kan man ikke angive noget bestemt Beløb, da hele den Side af Sagen afhænger af, hvor stærk Brug Kommunerne og de Institutioner, der har Ret til at gøre Brug af Loven, gør af den.

Det vil i Virkeligheden sige, at man overhovedet ikke er i Stand til at vurdere, hvor store Veksler der trækkes paa Statskassen af Kommunerne, hvis denne Lov bliver til Virkelighed. Det maa dog, synes jeg, være en Forudsætning for Folkestyrets Mænd, at de ikke saadan uden videre skalter og valter med Folkets Midler, men gør sig klart, hvad der skal gives ud, og hvad man kan forvente at faa til Gengæld. Med Hensyn til de Nødhjælpsarbejder, Staten vil iværksætte, faar vi klar Besked, for Regeringen vil have stillet 30 Mill. Kr. til Raadighed indtil den 1. April 1938 til Udførelse af Nødhjælpsarbejder, og 30 Mill. Kr. er — som der tidligere er gjort opmærksom paa — jo ikke nogen ringe Sum, saa man maa forvente, der kan gøres en Del dér. Men her maa jeg støtte det ærede Medlem Hr. Carsten Raft, som heroppefra spurgte: Hvad vil saa Regeringen anvende disse 30 Mill. Kr. til? Det siger dens Forslag og Forslagets Bemærkninger nemlig heller ikke noget om. Og den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Einer-Jensen) — som det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen kaldte den *socialistiske* Ordfører, hvilket jeg gerne vil rette, for det har man ikke Lov til at sige —, den ærede *socialdemokratiske* Ordfører kunde heller ikke i sin Ordførertale under nogen Form antyde, hvad Pengene skulde bruges til.

Men lad os prøve en Vurdering af Lovforslagets Virkninger, og da først for dem, der maa være mest interesserede i dette Lovforslag, nemlig de langvarigt arbejdsløse og de ungdomsarbejdsløse! Hvad vil Virkningen blive for dem?

Se, det er jo en Arbejderregering, vi har — det maa man nødigt glemme her i Folketinget, selv om det ikke altid springer lige i Øjnene —, og derfor er man ogsaa nødt til at staa fast paa Fagforeningstarifferne, hvad jeg principielt ikke har det mindste imod. Men man maa søge en Begrundelse for, at man denne Gang holder fast ved de tariffmæssige Lønninger, og Begrundelsen er, at man vil en Cadeau fra